

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
BISBAT DE LLEIDA**

T. CXXIV - N. 1 - 2 - 3 - 4

Gener - Febrer - Març - Abril 2017

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDIX

Diòcesi

Bisbe:

Visita Pastoral

Any 2017..... 5

Secretaria General:

Nomenaments 7

Avisos 2017

Avisos, facultats i prescripcions..... 8

Conferència Episcopal Tarraconense

Oficina d'informació:

Comunicat de la reunió núm. 221 25

Santa Seu

Sant Pare:

Missatges

32 Jornada Mundial de la Joventut 2017 27

Vida Diocesana

Activitats de la Diòcesi

Primer quadrimestre 2017 35

Visita Pastoral

Any 2017

“La visita pastoral es una de las formas, confirmada por siglos de experiencia, con la que el Obispo mantiene contactos personales con el clero y con los otros miembros del pueblo de Dios. Es una oportunidad para reanimar las energías de los agentes evangelizadores, felicitarlos, animarlos y consolarlos; es también la ocasión para invitar a todos los fieles a la renovación de la propia vida cristiana y a una acción apostólica más intensa. La visita le permite, además, examinar la eficiencia de las estructuras y de los instrumentos destinados al servicio pastoral, dándose cuenta de las circunstancias y dificultades del trabajo evangelizador, para poder determinar mejor las prioridades y los medios de la pastoral orgánica”.

Apostolorum successores (ApS 220)

1. Esquema de la Visita Pastoral.

Aquesta guia pretén coordinar amb els rectors de les parròquies de la Diòcesi, la Visita Pastoral que el Bisbe té obligació de fer, cànon 396§1, del CDC.

El contingut de la Visita s'organitzaria en els següents tres passos:

1. Preparatiu per la Visita.

- a. Informe escrit. Redacció (en dos o tres fulls) de la vida pastoral de la parròquia seguint els ítems que s'indiquen. S'entregaria uns dies abans de la Visita.
- b. Anunci a la comunitat parroquial explicant el sentit de la Visita.
- c. Indicacions al bisbe (si és necessari) d'algun tema o qüestió remarcable.

2. La Visita pròpiament dita:

- a. Reunió programada amb tots els grups de la parròquia. Informant i escoltant.
- b. Comentari sobre l'aplicació dels objectius diocesans.
- c. Visita als locals parroquials.
- d. Conveniència o no de visitar institucions alienes a la parròquia.
- e. Repàs i firma dels llibres parroquials.
- f. Celebració de l'Eucaristia.

Duració: al menys, una jornada (matí o tarda) per parròquia.

3. Suggeriments posteriors a la Visita:

El Bisbe redactarà un escrit amb suggeriments i propostes per la comunitat: Formatives, Celebratives, Caritatives, Evangelitzadores...

Coordinació i temporització de la Visita:

2. Aspectes a tenir en compte durant la Visita Pastoral i la redacció de l'informe previ.

Per la redacció de l'informe que s'entregarà al Bisbe, abans de la Visita, es poden tenir presents aquests aspectes, descrivint breument la realitat actual de la comunitat parroquial i les tasques pastorals que es duen a terme.

a) Preguntes inicials:

Què tenim

Què fem

Què necessitem

b) Divisió per Àrees de les tasques pastorals:

- 1. Litúrgia:** Sagraments, Eucaristies, Pietat, Rosari, Adoració Santíssim, Laudes -Vespres, Confraries, Lectors de la Paraula, Estones d'oració, Religiositat popular, Tradicions parròquia...
- 2. Evangelització:** Baptisme, Confirmació, Catequesis Primera Comunió, Postcomunió, Esplai, Confirmació, Joves, Matrimoni, Pastoral Familiar, 3ª edat, Allunyats, Moviments especialitzats...
- 3. Socio - Caritativa:** Acció caritativa, Càritas, Malats, Residències, Marginació, Immigrants...
- 4. Formació:** Adults, Revisió vida, Bíblia, Catequistes, Lector PdD, Ministres de la comunió, Agents pastoral...

c) Altres aspectes de la parròquia i les relacions de proximitat amb la Diòcesi:

- 1. Altres aspectes de la parròquia:** Consell Pastoral, Consell Economia, Llibres Parroquials, Animadors comunitat, Agents pastoral, Relació altres grups cristians, Relació - autoritats, col·legis públics...
- 2. Arxiprestat:** participació a les reunions...
- 3. Diòcesi:** Bisbe, Vicari General, Departaments Cúria...

Lleida, gener de 2017

Nomenaments

Febrer

Dia 22

P. Ignacio Blasco Guillén, O de M, Vicari Parroquial de la Parròquia Sant Pau, Apòstol, de Lleida.

Avisos, facultats i prescripcions per a l'any 2017

I. Sagraments

Baptisme

“El lloc propi de la celebració dels sagraments és aquell en el qual l'Església es fa visible i s'edifica com a tal a nivell local, això és l'església catedral i l'església parroquial. És per això que aquestes esglésies tenen necessàriament font baptismal. En aquests espais, solemnement dedicats al Senyor i que palesen manifestament la funció maternal de l'Església, és on s'ha de celebrar el baptisme i, sense el permís explícit de l'Ordinari del lloc, no s'ha de fer en altres esglésies o oratoris, de per si mateixos no orientats a tal finalitat i tampoc a les clíniques o en cases particulars” (*Directori de Pastoral Sacramental, primera part, Els sagraments de la iniciació cristiana, Baptisme*. Conferència Episcopal Tarraconense, 2000, n. 56; en endavant: *DPS*).

“Ara bé, l'Ordinari del lloc, escoltat el parer del rector i per atendre les necessitats dels fidels, pot permetre o manar que hi hagi una font baptismal en una altra església o oratori dintre els límits de la parròquia. I és obvi que, si en cas de necessitat –perill de mort– o per llunyania o altres circumstàncies s'hagués de fer fora de l'esmentada església o oratori, el Baptisme se celebra en qualsevol lloc, cercant el més adient i digne entre els possibles”. (*DPS*, N. 57). “En general, doncs, l'adult s'ha de batejar a la catedral o a l'església parroquial pròpia i l'infant a la catedral o església parroquial dels seus pares, és a dir, on tenen el domicili o el quasidomicili. D'altra banda, haurà de constar l'autorització del rector propi per batejar en una església parròquia que no sigui la pròpia de l'adult o dels pares de l'infant”. (*DPS* n. 58). En referència al Baptisme, recordem les “Propostes per a una acció conjunta a la Diòcesi de Lleida” publicades al fulletó “*Suggeriments en ordre a la Pastoral del Baptisme*”. Lleida, setembre 2003.

1. Cal tenir una acollida bondadosa i cordial respecte als pares que vénen a demanar el Baptisme per als seus fills, però sense amagar la importància del sagrament i valorar-ne les exigències. (I.1)
2. Dues o tres trobades de preparació amb els pares. (I.3)
3. Fer participar d'alguna manera membres de la comunitat parroquial, tant en les trobades de preparació com en la celebració del Baptisme i pastoral post-baptismal. (I.5)

4. Comunicació al rector de la parròquia pròpia dels pares, quan se celebri el Baptisme en parròquia diferent (I.6) (A la Cúria, hi ha impresos ad hoc)

5. Creació d'un grup d'acció de pastoral post-baptismal (parroquial, arxiprestal, diocesà) (3.4)

6. Es demana que s'impliquin en tota aquesta pastoral del Baptisme les Delegacions, especialment la de Catequesi i Litúrgia. (1.5, 3.5)

7. Es prega als rectors que facin arribar a la Cúria qualsevol material que utilitzin per a la pastoral del Baptisme (preparació, celebració, post-baptisme). Pot ser de profit per a altres parròquies.

Confirmació

“El lloc habitual de la celebració del sagrament de la confirmació és l'església catedral o l'església parroquial. Per la dimensió de catolicitat que comporta la gràcia de la Confirmació, que vincula més estretament el batejat a la missió de l'Església, pot ser bo agrupar els candidats de diverses parròquies en una mateixa celebració, principalment quan els confirmants de cada parròquia són molt pocs” (DPS. Confirmació, n. 142).

En principi, no es permès de celebrar aquest sagrament a les capelles o oratoris dels col·legis.

Penitència

Facultat d'oír confessions

El Sr. Bisbe concedeix la facultat d'oír confessions a tots els sacerdots de la clerecia secular residents en aquesta diòcesi i que la tingueren fins al moment present. De la mateixa manera, el Sr. Bisbe, concedeix la facultat d'oír confessions en tot el territori de la diòcesi, als sacerdots membres d'instituts religiosos o de societats de vida apostòlica que resideixen de manera habitual en la diòcesi, i tenen rebuda, del superior competent, la facultat a què es refereix el cànon 969, 2.

Absolució de censures

En el temps de compliment pasqual, tots els sacerdots podran absoldre, en l'acte de la confessió sacramental, de les censures *latae sententiae* no declarades ni reservades a la Seu Apostòlica.

Així mateix, aquesta facultat s'estén a tots els sacerdots que escoltin confessions durant el temps i en el lloc que es donen missions, cursets de cristiandat i exercicis espirituals.

Absolució col·lectiva

“La confessió individual i íntegra i l’absolució constitueixen l’únic mode ordinari amb què un fidel conscient de pecat greu es reconcilia amb Déu i amb l’Església” (cànon 960).

“No pot impartir-se l’absolució a diversos penitents alhora sense una confessió individual prèvia i amb caràcter general”, si no es donen conjuntament les dues condicions assenyalades al cànon 961: imminent perill de mort i necessitat greu.

La reunió de grans masses de fidels per a celebracions penitencials no justifica per ella mateixa l’absolució col·lectiva.

Correspon sols al Bisbe diocesà d’establir si hi concorren les condicions requerides al cànon 961. El qui ha rebut vàlidament l’absolució general esdevé obligat a fer “una confessió individual”, segons disposa el cànon 962, 1.

Eucaristia

Facultat de celebrar

a) Tots els sacerdots poden celebrar dues misses el mateix dia, amb causa justa.

b) Els rectors i responsables de les esglésies tenen facultat per celebrar tres misses els diumenges i festes de precepte.

c) En virtut de facultats especials, atorgades per Rescripte de la Congregació per al Culte Diví i Disciplinar dels Sagraments, es concedeixen, a més, les següents autoritzacions:

1. Tots els sacerdots amb responsabilitat parroquial, poden celebrar tres misses, àdhuc els dies feiners, sempre que ho exigeixi una necessitat pastoral.

2. Els sacerdots que tenen confiades tres o més parròquies, poden celebrar quatre misses els diumenges i dies de precepte, igualment per necessitat pastoral.

Els altres sacerdots, per poder fer ús d’aquestes facultats, caldrà que ho sol·licitin oportunament.

Pel que fa referència a l’aplicació de la segona, tercera i/o quarta missa, s’ha d’observar el que es determina en l’apartat “estipendis” d’aquests avisos.

Temps de celebració de la Missa

En el cànon 931 es determina que la celebració i administració de l'Eucaristia poden fer-se tots els dies i a qualsevol hora, amb les excepcions que s'estableixen en els temps litúrgics.

Missa pro populo

Segons el cànon 534,1 del vigent Codi de dret canònic, els rectors estan obligats a aplicar la missa pel poble tots els diumenges i festes que siguin de precepte en la diòcesi.

Estipendis

Els sacerdots que celebren dues o més misses en un mateix dia, en virtut del cànon 951, poden rebre estipendi per la segona, tercera o quarta missa, aplicant per la intenció del Bisbe diocesà, o per la intenció particular, de tal manera que donin comptes i lliurin l'estipendi a la Col·lectoria de Misses, a favor de la Caixa Diocesana de Compensació. L'estipendi actual establert per la Conferència Episcopal Tarraconense és de 10 euros.

Comunió més d'una vegada al dia

Les disposicions canòniques vigents permeten que, qui ja ha rebut la Santíssima Eucaristia, pugui rebre-la de nou per segona vegada el mateix dia, solament dins de la celebració de l'eucaristia en la que participi, salvant el que prescriu el cànon 921 en cas de Viàtic.

La comunió a les persones en situació irregular

L'Exhortació apostòlica "Familiaris Consortio", de l'any 1981, en el seu n. 84, diu: "l'Església reafirma la seva praxi de no admetre a la comunió eucarística als divorciats que es casen una altra vegada, ja que llur estat i situació de vida contradiuen objectivament la unió d'amor entre Crist i l'Església, santificada i actualitzada en l'Eucaristia."

En el cas de catòlics que prefereixen contreure només matrimoni civil, i difereixen el religiós, "els pastors de l'Església no podran admetre'ls als sagraments" (Exh. Ap. "Familiaris Consortio", n. 82).

Tots aquests, així com les parelles que viuen en situació irregular, i de manera que provoquin escàndol al Poble de Déu, tot i estar exclosos de la comunió eucarística, s'han de sentir fills estimats de l'Església, i esperonats a la reconciliació sacramental.

"El Sínode dels Bisbes ha confirmat la praxi de l'Església, fundada en la Sagrada Escripura (cf. Mc 10,2-12), de no admetre als sagraments els divorciats casats de nou, perquè el seu estat i la seva condició de vida contradiuen objectivament aquesta unió d'amor entre Crist i l'Església que

se significa i actualitza en l'Eucaristia. Tanmateix, els divorciats tornats a casar, malgrat la seva situació, continuen pertanyent a l'Església, que els vetlla amb especial atenció, amb el desig que, en el que puguin, conreïn un estil de vida cristià mitjançant la participació en la santa Missa, encara que sense combregar, l'escolta de la paraula de Déu, l'adoració eucarística, la pregària, la participació en la vida comunitària, el diàleg amb un prevere de confiança o un director espiritual, el lliurament a obres de caritat i de penitència, i la tasca educativa dels fills." (Exhortació Apostòlica *Sacramentum Charitatis*, de Benet XVI, n° 29).

Exposició del Santíssim Sagrament

Els cànons 941-943 estableixen les normes sobre l'exposició del Santíssim Sagrament, tant amb el copó com amb la custòdia. L'exposició es pot fer de manera habitual a les esglésies i oratoris en els quals està permès de tenir reservada la Santíssima Eucaristia, complint les disposicions litúrgiques (vegi's el Ritual de la Sagrada Comunió i del culte a l'Eucaristia fora de la Missa).

Tanmateix, es recorda:

a) durant l'exposició del Santíssim Sagrament, no es permet la celebració de la Santa Missa a la mateixa nau de l'Església.

b) durant l'exposició, les pregàries, cants i lectures han d'organitzar-se de manera que els fidels, amb esperit d'oració, lloïn Crist, el Senyor.

Comunió sota les dues espècies

Prèvia una convenient catequesi i segons el prudent criteri dels rectors i responsables d'esglésies, poden administrar la Sagrada Comunió sota les dues espècies, en els casos previstos en el número 283 de l'OGMR (Missal Romà, 3a edició típica 2002), a saber:

1. Als neòfits adults en la missa que segueix al seu baptisme; als confirmats adults en la missa de la seva confirmació; als batejats que se'ls rep en comunió amb l'Església.

2. Als contraents en la missa del seu matrimoni.

3. Als diaques en la missa de la seva ordenació.

4. A l'abadessa en la missa de la seva benedicció; a les verges en la missa de la seva consagració; als qui professen, als pares, familiars i germans de religió en la missa de la seva primera renovada o perpètua professió religiosa, en el cas que, en la mateixa missa, emetin o renovin els vots.

5. Als qui són instituïts en algun ministeri, en la missa de la seva institució; als auxiliars missioners laics, en la missa en què públicament

reben la seva missió. Així mateix a d'altres, en la missa en què reben missió eclesialística.

6. En l'administració del Viàtic, al malalt i a tots els presents, quan la missa se celebra a la casa del malalt, segons les normes del dret.

7. Al diaca i al ministre, quan exerceixen la seva funció en la missa.

8. Quan té lloc una concelebració:

a) A tots els qui en la concelebració exerceixen un ministeri litúrgic, i a tots els alumnes del Seminari que prenguin part en la mateixa.

b) En les seves pròpies esglésies o oratoris, a tots els membres dels instituts que professen els consells evangèlics o d'altres societats en les que es consagren a Déu amb vot, entrega o promesa; a més, a tots els qui en les cases d'aquests instituts i societats hi viuen dia i nit.

9. Als sacerdots que assisteixen a grans celebracions i no poden celebrar o concelebrar.

10. A tots els qui en una tanda d'exercicis espirituals tenen una missa especial durant aquests mateixos exercicis i participen activament en ella; a tots els qui prenen part en reunions d'alguna assemblea pastoral, en la missa que se celebra en comú.

11. Als qui s'enumeren als apartats 2 i 4, en la missa dels seus jubileus.

12. Al padrí, padrina, pares o consorts, i als catequistes laics, en la missa que se celebra com a iniciació d'un adult batejat.

13. Als pares, familiars i insignes benefactors que prenen part en la missa d'un neosacerdot.

14. Als membres de la comunitat, en la missa conventual o de "comunitat" segons la norma del n. 76 de la susdita "Ordenació".

Correspondrà al Bisbe diocesà decretar les condicions en què es pugui rebre la Comunió sota les dues espècies.

Festes de sant Josep i sant Jaume

Tots els fidels diocesans queden exempts de l'obligació d'oir Missa en els dies de les Solemnitats de sant Josep, espòs de la Verge Maria i sant Jaume, apòstol (19 de març i 25 de juliol, respectivament) llevat, naturalment, de quan s'escaiguin en diumenge.

Unció dels malalts

Oli dels malalts

El cànon 1003, 3 permet, a tots els preveres, que puguin portar amb ells l'oli beneït, a fi i efecte que, en cas de necessitat, puguin administrar el sagrament de la unció dels malalts.

Matrimoni

Lloc de celebració

Segons el cànon 1115, els casaments s'han de celebrar en la parròquia on un dels contraents té el domicili o el quasideu domicili o ha residit durant un mes; per celebrar-los en un altre lloc es requereix llicència de l'Ordinari propi o del rector propi.

Per poder celebrar un matrimoni en una capella privada cal la llicència de l'ordinari del lloc (c. 1228). Es recorda que en virtut de Decret de data 20 de març de 2000, pel qual es denega el permís per a la conversió de la capella privada del Senyoriu de Margalef en oratori, queden prohibits els matrimonis en dita capella llevat del cas que algun dels contraents tingui un parentiu de consanguinitat o afinitat fins al sisè grau inclusivament amb els amos del Senyoriu de Margalef.

Orde sacerdotal

Lloc de celebració

Els qui reben el sagrat orde del diaconat ho podran fer a la seva església parroquial, o en aquella en què hagin desenvolupat la seva tasca pastoral durant el període de formació al Seminari; en canvi, el lloc propi de la celebració del sagrat orde del presbiterat, serà l'església mare, a saber, la Catedral.

II. Catequesi sacramental

Primera comunió

La catequesi de primera comunió dura dos anys, i els seus destinataris són els nens i nenes de nou a onze anys. (Projecte global de pastoral catequètica. Orientacions i línies d'acció. SIC., 2000, n.101).

Recordem aquí la normativa diocesana en la pastoral de la Primera Comunió, segons el decret de Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, signat el 3 de setembre de 2004:

Tenint en compte que els sacraments de la Iniciació Cristiana cal rebre'ls dintre d'un *procés catequètic continuat*, tot el que aquí es diu vol fer referència específicament a la recepció de la Primera Comunió per part dels nens i nenes en situació normal.

1. Al Bisbat de Lleida la preparació per a la Primera Comunió durarà **dos cursos** complets.

2. Aquests dos anys poden ser 2n i 3r de Primària, o 3r i 4t.

3. El **textos** obligatoris que s'estableixen per al Bisbat de Lleida són els del SIC (Secretariat Interdiocesà de Catequesi) "Jesús és el Senyor". Qualsevol altre text s'entendrà en tot cas com a complementari. (Cf. c.775-776 del CIC)

4. Durant aquests dos anys de catequesi es procurarà de fer un mínim de **tres reunions per any amb els pares**, no solament de caràcter organitzatiu, sinó principalment formatiu. És d'aconsellar que en cada parròquia s'estableixi d'alguna manera la **catequesi familiar**, en què intervinguin els pares. (cf. c.774,2)

5. Respecte als catequistes, la **Delegació Diocesana de Catequesi** organitzarà cada any a principi de curs i a nivell diocesà "l'enviament" dels Agents de Pastoral Catequètica, donant-li la màxima solemnitat. També se li encomana de confeccionar un programa de formació integral permanent per a catequistes. A nivell de parròquies i d'arxiprestats es procurarà tenir molt presents els Agents de Pastoral Catequètica i organitzar-los trobades, recessos, etc. La Diòcesi de Lleida pren com una opció prioritària l'atenció formativa i espiritual als catequistes.

6. La Catequesi ha d'incloure també elements celebratius. Per tant, en la preparació per a la primera comunió és de cabdal importància la participació de nens i pares a la **Missa dominical**. Els rectors i catequistes insistiran en aquesta necessitat i en la seva profunda coherència amb el sacrament que rebran. Al mateix temps procuraran que la Missa dominical sigui el més entenedora i participativa possible, segons les normes litúrgiques vigents.

7. Respecte als infants que es preparen a la Primera Comunió i **no estan batejats encara**, caldrà d'alguna manera personalitzar amb ells i els seus pares la preparació del baptisme, per tal que no el considerin com un simple requisit per a poder combregar.

8. El **lloc** més adient de la celebració de la Primera Comunió és la parròquia o les altres esglésies on s'han preparat els infants. S'estimula

a parròquies i col·legis a trobar fórmules que permetin una màxima col·laboració en la preparació catequètica i en la mateixa celebració.

9. Quan les circumstàncies demanin una **celebració individual** de la Primera Comunió, o en lloc diferent dels esmentats en el paràgraf anterior, caldrà sempre presentar el justificant d'haver-se fet la preparació convenient. I s'intentarà vincular la celebració a la Missa dominical.

10. Seguint les normes de l'Església, caldrà donar importància a la recepció del **sagrament de la Penitència** o reconciliació abans de la Primera Comunió, recalcant lògicament el sentit joios i pasqual del sagrament del perdó. Es recomanen al menys dues celebracions del sagrament abans de la Primera Comunió.

11. Per donar la comunió amb les **dues espècies**, caldrà haver fet una preparació acurada i tenir el parer favorable dels pares. De tota manera mai es pot imposar.

12. Cal tenir present que la celebració de la Primera Comunió és una veritable "festa". L'Església promou lògicament aquest **clima festiu**. Però voldria que s'exclouessin totes aquelles manifestacions que, per l'exageració, desvirtuen moltes vegades el sentit més profund de la festa cristiana. S'encomana a la Delegació de Catequesi que, d'acord amb el Sr. Bisbe, editi unes orientacions adreçades als pares perquè, des del començament de la catequesi i d'una forma concreta, coneguin i entenguin el pensament de l'Església al respecte.

13. Finalment, i per tal de reprendre la realitat de què els sagraments de la Iniciació Cristiana, en aquest cas la Primera Comunió, demanen un continu creixement en la fe, cal donar la **màxima importància a la post-comunió**. En aquest sentit es demana el treball coordinat de les Delegacions de Catequesi, Pastoral juvenil, Pastoral del Lleure i Família i Vida, perquè es proporcioni a les parròquies i arxiprestats tots els mitjans possibles per poder atendre de la millor manera la formació dels infants un cop feta la Primera Comunió. *(Veure el fulletó "Pastoral de la Primera Comunió" Bisbat Lleida 2004, pp. 17-19)*

Confirmació

"Atesa la complexitat catequètica de l'adolescència, la catequesi s'hauria d'organitzar segons les condicions de cada lloc, reconeixent tot l'esforç que es fa per l'educació de la fe en aquestes edats. Tanmateix, cal tendir a fer la catequesi d'adolescents com un procés catequètic a l'interior

del qual se situa, com un moment catequètic significatiu, la recepció del sagrament de la Confirmació, no pas com el seu punt final. Un procés en què s'hauria de caminar més a promoure moments intensos de formació i experiència cristiana, com són recessos, convivències, etc. i a una atenció més personalitzada dels adolescents... La durada d'aquesta catequesi serà de dos anys. (Projecte global de pastoral catequètica. Orientacions i línies d'acció. SIC, 2000, n. 115).

Matrimoni

Els nuvis han d'accedir al sagrament del matrimoni amb ple coneixement de les propietats i peculiaritats del matrimoni cristià. A tal efecte, s'exhorta als promesos a participar en les diferents modalitats de preparació al matrimoni, organitzades per la Delegació diocesana de Família i Vida.

Respecte a la instrucció de l'expedient matrimonial, cal consultar el Decret de Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, de 26 de novembre de 2001 (*Veure BOB, 1r trimestre 2002, pp. 7ss.*)

Pel que fa als cassos dels expedients que han de passar per la Cúria per ser autoritzats, cal afegir-hi tots aquells en què un dels contraents o els dos són estrangers.

III. Com actuar en cas d'abandonament de la fe catòlica

En cas de què un batejat, major d'edat, demani oficialment que se'l consideri fora de l'Església catòlica, s'haurà d'actuar de la següent manera:

1. Cal que adreci oficialment al Sr. Bisbe o a la Vicaria General un escrit, degudament signat, amb les seves dades identificatives i expressant la parròquia (del Bisbat de Lleida) on va estar batejat i la data del baptisme.

2. Aquest escrit haurà d'estar acompanyat de fotocòpia del NIF, convenientment autenticada.

3. L'escrit en qüestió es guardarà en l'arxiu corresponent de la Cúria Diocesana.

4. El rector de la parròquia del Baptisme rebrà de la Cúria Diocesana una comunicació al respecte. Abans d'estendre una partida de la inscripció corresponent de baptisme, s'haurà de consultar la Cúria Diocesana.

IV. Dignitat dels Temples

Concerts a les esglésies

Per autoritzar la celebració de concerts a les esglésies, ni que pertanyin a religiosos exempts, els rectors de les mateixes hauran de sol·licitar, amb la deguda antelació, permís del Bisbe diocesà.

Tal com disposen les normes de la Santa Seu i de la Conferència Episcopal Espanyola, la susdita autorització solament es pot concedir quan els mencionats concerts:

- a) no puguin realitzar-se en altre lloc adequat,
- b) s'estimi que serien útils per als fidels,
- c) es tracti de concerts de música religiosa.

En el cas d'autoritzar-se aquests concerts de música sacra, s'observaran les següents disposicions:

- a) El Santíssim Sagrament caldrà que estigui retirat de l'església i dipositat de forma decorosa en una capella aïllada, o bé a la sagristia,
- b) Si s'haguessin de vendre entrades i distribuir-se programes, tot això es farà fora de l'església,
- c) Tots els assistents observaran un capteniment i una actitud correctes.

Així mateix, es recorda que durant la celebració de la Santa Missa cal evitar la realització de qualsevol classe de dansa, com ara sardanes, jota, etc.

Ús de locals de l'Església per a actes no eclesials

Es requereix autorització expressa del Bisbat per a cedir els locals de l'església a grups no eclesials per un període perllongat o per a reunions d'una certa periodicitat, ni que sigui per objectius d'interès general de la comunitat. Es considera impròpia, i per això mateix, no es pot autoritzar, la cessió d'aquests locals, ni tan sols ocasionalment, per a reunions o activitats de grups polítics o sindicals, o promoguts pels mateixos, qualsevol que sigui el seu objectiu i la ideologia que inspire al grup. En altres casos, el responsable del local, podrà accedir a la seva cessió ocasional, sempre que es compleixin les normes assenyalades. (BOB març-abril 1979. pàg. 72)

V. Secretaria General

Duplicats de llibres parroquials

Els senyors rectors enviaran a la Secretaria General, abans de l'últim dia del mes de març, els duplicats dels llibres parroquials de baptismes, matrimonis, confirmacions i defuncions de l'any proppassat.

Així mateix, estan obligats a enviar els duplicats dels anys anteriors, si no els haguessin tramès.

Revisió dels llibres de Baptisme i Matrimoni

El cànon 555, 1, 3r diu que l'arxiprest "té l'obligació i el dret de procurar que els llibres parroquials estiguin correctament omplerts i degudament guardats". Haurà de vetllar, a la vegada, a fi que estiguin actualitzats.

Arxiu Diocesà

En l'Assemblea de la Conferència Episcopal Espanyola celebrada al novembre de 1980, es van dictar unes "Normas sobre Patrimonio artístico e histórico de la Iglesia" que, entre altres són les següents:

1. "Que es compleixi amb cura l'acord de la XVIII Assemblea Plenària (2-7 juliol 1973, Acta 63, full 57) de què «els arxius parroquials **amb més antiguitat de cent anys** es transfereixin a l'Arxiu General Diocesà». Aquest acord urgeix més en el cas de fons documentals que estiguin en perill d'abandó, deteriorament o robatori."

2. Trametre a l'arxiu una còpia dels plànols de construccions noves propietat de l'Església o de la parròquia.

3. Les Parròquies, Delegacions i Institucions diocesanes, a final d'any, conforme a l'escrit del Bisbe de Lleida "*Les Delegacions Diocesanes Dinamitzadores de la Pastoral*", *Curs Pastoral 2004-2005*, 5.3, 2, "han d'elaborar cada curs una memòria de les activitats." Dita memòria ha d'abastar tot el que pugui servir per a donar una idea de la vitalitat de la Parròquia, Delegació o Institució pertinent. És convenient que a l'Arxiu Diocesà hi hagi còpia d'aquesta memòria.

4. Vegi's al respecte el Decret del Bisbe, Administrador Apostòlic. Mons. Javier Salinas, de 14 de febrer de 2008, publicat al BOB del 2008, pp. 20-21.

VI. Administració

Col·lectes manades

Segons el n. 1 del Decret de data 19 de desembre de 2001, continuen com obligatòries les següents col·lectes:

1. **Santa Infància**, el penúltim diumenge de gener.
2. **Seminari**, en el dia de sant Josep o el diumenge indicat.
3. **Càritas Diocesana**, el dia de Corpus.
4. **Mans Unides** contra la Fam, segon diumenge de febrer.
5. **Domund**, penúltim diumenge d'octubre.
6. **Germanor**, diumenge abans de Crist Rei.

La col·lecta d'aquests dies haurà d'entregar-se **íntegra** als objectius propis de la Jornada corresponent.

Es prescriuen, a més, aquestes altres jornades amb la corresponent col·lecta:

1. Missions Africanes i Seminari Nacional de Missions Estrangeres, dia d'Epifania
2. Vocacions Hispanoamericanes, primer diumenge de març. **Op-tativa.**
3. Sants Llocs, el Divendres Sant.
4. Clergat Indígena, el primer diumenge de maig.
5. Mitjans de Comunicació Social, últim diumenge d'abril.
6. Per al Papa, dia de sant Pere i sant Pau.

Respecte a les jornades de l'apartat anterior, i a la col·lecta corresponent,

- Cal que els rectors de parròquies i encarregats de les esglésies de la diòcesi parlin, ni que sigui breument, del sentit de la jornada i la necessitat que té l'ajuda econòmica.
- Que un percentatge de la col·lecta del dia s'aplicarà a la Jornada que se celebra.
- Aquest percentatge el podran determinar el rector i la comissió econòmica de la parròquia, tenint en compte la pròpia sensibilitat i la del poble en relació a la jornada en qüestió, l'actualitat de la mateixa jornada i també les necessitats de la pròpia parròquia.

Aranzels

Segons el Decret de data 19 de desembre de 2001, s'estableixen el següents aranzels a tot el territori de la diòcesi:

- Celebració del baptisme, 30 euros.
- Celebració de l'enterrament i funeral, 62 euros (actualitzat).
- Celebració del matrimoni en la parròquia pròpia, 100 euros.
- Expedient matrimonial, 12 euros.
- Certificacions, 2 euros.

Obres en temples i cases parroquials

Queda constituïda, en virtut del Decret de 19 de desembre de 2001, la "Comissió d'Obres de Temples i Cases Rectorals", que estarà composta, per part de la Cúria diocesana, per l'Ecònom Diocesà, pel Director del Departament de Patrimoni Artístic i Cultural, i per l'Arquitecte Tècnic Diocesà; i per part de la Parròquia, pel seu Rector, per l'Arxiprest de la demarcació i per dos o més laics de la Parròquia.

Les ajudes econòmiques i subvencions per a l'any vinent, s'hauran de demanar al Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics, abans d'acabar el mes de desembre de l'any anterior.

Presentació dels comptes i Llibres d'Administració

Es recorda als senyors administradors de béns eclesiàstics, qualsevol que siguin, parroquials o d'associacions públiques canòniques erigides, l'obligació que tenen de rendir comptes de l'administració al Rvdm. Ordinari tots els anys, segons el prescrit pels canons 305 i 1287, havent-hi de presentar al Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics, el Llibre de Caixa, els fulls del balanç de resultats i el pressupost de l'any següent, per a la seva aprovació, abans de l'últim dia del mes de març.

Marmessors de causes pies

De conformitat amb el que disposen els canons 1301 i 1302, tots aquells que rebin o hagin rebut béns destinats a Causes Pies han d'informar al Rvdm. Ordinari i donar-li comptes oportunament.

criteris i orientacions pel treball pastoral amb menors d'edat

La finalitat d'aquest document, que ha tingut present la normativa de la Santa Seu continguda en el document ***Normae de gravioribus delictis***, és facilitar especialment a les parròquies i també a altres institucions o grups diocesans, unes mesures d'actuació, clares i preventives, que garanteixin la missió de l'Església en l'àmbit de l'educació, el creixement en la fe i el desenvolupament harmoniosos dels menors d'edat.

Aquests criteris i orientacions han de ser aplicats a les parròquies de la diòcesi així com també a altres institucions i grups que estiguin en contacte amb menors. Els àmbits als quals pertoca són:

- la catequesi parroquial d'infants i adolescents.
- els centres d'esplai o agrupaments.
- moviments infantils i juvenils i altres realitats d'Església que treballen amb menors.
- les colònies i convivències amb menors.
- el reforç escolar.
- les escolanies parroquials.
- les corals infantils.
- les celebracions sacramentals.

Queden excloses d'aquestes orientacions les escoles parroquials o diocesanes ja que disposen de la normativa civil aplicada a ells.

El rector de la parròquia o el responsable del grup procurarà que siguin conegudes i aplicades en aquells àmbits de la vida pastoral en els que hi hagi treball amb menors.

Cal recordar, a més, que la Llei 25/2015 de 28 de juliol "*de modificació del sistema de protecció a la infància i a l'adolescència*" estableix que és un requisit necessari per a totes aquelles persones (professionals i voluntaris) que tinguin un contacte habitual amb menors, l'acreditació amb un certificat negatiu de no haver estat condemnats, per sentències fermes, per algun delictes contra la llibertat i indemnitat sexual.

Per tal de disposar del certificat negatiu del Registre Central de Delinqüents Sexuals, s'estableixen diversos camins a seguir:

- a. que la persona interessada el sol·liciti directament i el lliure al rector de la parròquia.
- b. que el Bisbat sol·liciti de manera col·lectiva aquests certificats de totes les persones de la diòcesi. En aquest cas les persones han de fer arribar al Bisbat a través del rector de la parròquia:

- fotocòpia del DNI de cada persona
- autorització de cada persona al Secretari General i Cancellier del Bisbat perquè demani la informació (aquest document el facilita la Secretaria General)

NOTA: Una vegada obtingut el certificat, no és necessari renovar-lo anualment.

Orientacions a aplicar

1. Procurar que les **classes o aules i despatxos**, en la mesura que sigui possible, tinguin la màxima visibilitat exterior.
2. **Informar sempre als pares** de qualsevol incidència que pugui passar en el treball amb el seu fill.
3. Sempre que sigui necessari **parlar individualment amb un menor** és recomanable que hi hagi un altre adult present.
4. Seria convenient que en l'**equip responsable dels escolans** a més del prevere hi hagi un laic.
5. En les **sortides o convivències** que comportin pernoctar, cal tenir present que a les habitacions on dormen menors si han de dormir adults per vigilar-los, que siguin sempre dos o més.
6. Vetllar a les **sortides i colònies** perquè es mantinguin les normes d'educació i civisme necessàries, que les habitacions de nois i noies estiguin separades i que el prevere dormi en una habitació separada o amb l'equip de monitors.
7. **Evitar favoritisme** amb algun menor, obsequiar-lo o quedar amb ell sol, anar en cotxe amb ell a soles, convidar-lo a prendre quelcom.
8. **Evitar qualsevol tipus de comentari, contacte físic**, etc. que pugui ser mal interpretat.
9. Vetllar perquè en les **converses** que es tinguin en els àmbits parroquials no s'utilitzin llenguatges obscens o de connotació sexual.
10. Quan un prevere ha de conversar amb un menor de temes personals, s'ha **d'evitar fer-ho amb la porta tancada**.
11. Respecte a la **confessió sacramental** amb menors cal tenir present aquestes orientacions.
12. **Preservar l'espai personal de la rectoria** evitant que entrin menors.

13. En relació a les **noves tecnologies i les xarxes socials:**

- evitar enviar missatges o mantenir converses amb menors llevat que estiguin en un grup ja creat
- tenir cura de les informacions i fotografies o imatges que posem per tal que no siguin mal interpretades o donin peu a comentaris desafortunats.

Comunicat de la reunió núm. 221

Els dies 31 de gener i 1 de febrer de 2017 ha tingut lloc la reunió n. 221 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) a la Casa d'Espiritualitat «Maria Immaculada» de Tiana. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i hi han assistit tots els seus membres.

En començar, els bisbes han tingut un record i una pregària per Mons. Jaume Camprodon i Rovira, bisbe emèrit de Girona, que va morir el passat 26 de desembre de 2016.

Els bisbes s'han reunit amb la Junta Directiva de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC) per dialogar amb ells sobre «la situació actual de la vida religiosa en el context de l'Església i la societat de Catalunya».

En nom dels religiosos, han fet les diverses intervencions el president de la URC, P. Màxim Muñoz, claretià; la vicepresidenta, Gna. Rosa Masferrer, religiosa de Sant Josep de Girona; el secretari, Gmà. Lluís Serra, marista; la Gna. Consol Muñoz, franciscana missionera de la Immaculada Concepció; el P. Llorenç Puig, jesuïta; el P. Eduard Pini, escolapi; i la Gna. Mercè Arimany, superiora general de les germanes hospitalàries de la Santa Creu.

En un interessant diàleg entre tots s'ha posat en relleu el bon clima de col·laboració i confiança que hi ha entre els membres de la Vida Consagrada i les diòcesis. S'han valorat les debilitats i les forteses que es viuen en aquests moments, així com també les noves oportunitats que s'estan plantejant en la missió evangelitzadora a la nostra terra.

Els bisbes han encoratjat els religiosos pel treball que estan fent en els camps de l'ensenyament, la sanitat, la solidaritat..., tot agraïnt els carismes que la vida consagrada aporta al conjunt de tota l'Església i, més en concret, a les Esglésies diocesanes que formen la Conferència Episcopal Tarraconense.

El Sr. Francesc Roig Queralt, que inicia aquests dies el seu servei com a nou president de Càritas Catalunya, ha exposat als bisbes un informe global de les accions de les Càritas Diocesanes de Catalunya envers les persones refugiades. Ha explicat també alguns dels objectius que en l'àmbit de la coordinació es proposen des de Càritas Catalunya.

Mons. Agustí Cortés, bisbe encarregat de la Pastoral Familiar a la CET, ha presentat una reflexió sobre l'aplicació pastoral de l'exhortació apostòlica *Amoris Laetitia* del papa Francesc. Així mateix, ha anunciat la celebració d'una trobada de les famílies cristianes a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona el proper 26 de març, organitzada per les Delegacions de Pastoral Familiar de les diòcesis catalanes com a clausura de la setmana de la Família i de la Vida.

Els bisbes han tractat diverses qüestions sobre el Gabinet d'Informació de l'Església a Catalunya (GIEC), la documentació dels arxius eclesiàstics, i les traduccions dels textos litúrgics.

Mons. Joan Enric Vives, secretari de la CET, ha presentat als bisbes el Balanç econòmic de l'any 2016 i el Pressupost de l'any 2017 del Fons Comú Interdiocesà, els quals han estat estudiats i aprovats.

Els bisbes han aprovat el nomenament dels nous president i secretària de l'Associació Bíblica de Catalunya que són el Dr. Joan Ferrer Costa, laic de la diòcesi de Girona i la Llic. Esperança Amill Rocamora, laica de l'arxidiòcesi de Tarragona.

Així mateix, Mn. Gabriel Carrió, prevere de l'arquebisbat de Barcelona, ha estat nomenat consiliari de l'associació *Pueri Cantores*.

Tiana, 1 de febrer de 2017

32 Jornada Mundial de la Joventut 2017

Missatge del Sant Pare Francesc

«El Totpoderós obra en mi meravelles»

(Lc 1,49)

Benvolguts joves,

Ens hem posat novament en camí després del nostre meravellósencontre a Cracòvia, on vam celebrar la XXXI Jornada Mundial de la Joventut i el Jubileu dels Joves, en el context de l'Any Sant de la Misericòrdia. Allí vam deixar que sant Joan Pau II i santa Faustina Kowalska, apòstols de la divina misericòrdia, ens guessin per a retrobar una resposta concreta als desafiaments del nostre temps. Vam experimentar amb força la fraternitat i l'alegria, i vam donar al món un signe d'esperança; les diferents banderes i llengües no eren un motiu d'enfrontament i divisió, sinó una oportunitat per a obrir les portes del nostre cor, per a construir ponts.

Al final de la JMJ de Cracòvia vaig indicar la propera meta del nostre pelegrinatge, que, amb l'ajut de Déu, ens portarà a Panamà l'any 2019. Ens acompanyarà en aquest camí la Mare de Déu, a qui totes les generacions anomenaran benaurada (cf. Lc 1,48). L'etapa següent del nostre itinerari està connectada amb l'anterior, centrada en les benaurances, però ens impulsa a continuar endavant. El que jo vull és que vosaltres, joves, camineu no sols fent memòria del passat, sinó també amb valentia en el present i esperança en el futur. Aquestes actituds, sempre presents en la jove Dona de Natzaret, es troben reflectides clarament en els temes escollits per a les tres properes JMJ. Aquest any (2017) reflexionarem sobre la fe de Maria quan va dir en el *Magnificat*: «El Totpoderós obra en mi meravelles (Lc 1,49). El tema del proper any (2018): «No tinguis por, Maria. Has trobat gràcia davant de Déu» (Lc 1,30), ens portarà a meditar sobre la caritat plena de determinació amb què Maria Verge va rebre l'anunci de l'àngel. La JMJ de 2019 s'inspirarà en les paraules: «Sóc la serventa del Senyor: que es compleixi en mi la teva paraula» (Lc 1,38), que va ser la resposta plena d'esperança de Maria a l'àngel.

Els mes d'octubre de 2018 l'Església celebrarà el Sínode dels Bisbes sobre el tema: «Els joves, la fe i el discerniment vocacional.» Ens preguntarem sobre com viviu vosaltres, els joves, l'experiència de la fe enmig dels desafiaments de la nostra època. També abordarem la qüestió de com es pot desenvolupar un projecte de vida discernint la vostra vocació, agafada

en sentit ampli, és a dir, al matrimoni, en l'àmbit laical i professional, o bé a la vida consagrada i al sacerdoci. Desitjo que hi hagi una gran sintonia entre l'itinerari que portarà a la JMJ de Panamà i el camí sinodal.

La nostra època no necessita «joves-sofà»

Segons l'Evangelí de Lluc, després d'haver rebut l'anunci de l'àngel i d'haver respost amb el seu «sí» a la crida per a ser mare del Salvador, Maria s'aixeca i va de pressa a visitar la seva cosina Isabel, que es troba en el sisè mes d'embaràs (cf. 1,36.39). Maria és molt jove: el que se li ha anunciat és un do immens, però comporta també un desafiament molt gran; el Senyor li ha assegurat la seva presència i la seva ajuda, però encara hi ha moltes coses que encara no estan clares dins la seva ment i el seu cor. I malgrat això Maria no es tanca a casa, no es deixa paralitzar per la por o l'orgull. Maria no és la classe de persona que per estar bé li cal un bon sofà on sentir-se còmoda i segura. No és una jove-sofà (cf. Discurs en la vetlla, Cracòvia, 30 de juliol de 2016). Si la seva cosina anciana necessita un cop de mà, ella no s'entreté i es posa immediatament en camí.

El trajecte per arribar a la casa d'Isabel és llarg: uns 150 km. Però la jove de Natzaret, impulsada per l'Esperit Sant, no s'atura davant els obstacles. Sens dubte, les jornades de viatge la van ajudar a meditar sobre l'esdeveniment meravellós en què estava participant. El mateix ens passa a nosaltres quan comencem el nostre pelegrinatge: al llarg del camí tornen a la ment els fets de la vida, i podem penetrar en el seu significat i aprofundir la nostra vocació, que es revela en l'encontre amb Déu i el servei als altres.

El Totpoderós obra en mi meravelles

L'encontre entre les dues dones, la jove i l'anciana, està farcit de la presència de l'Esperit Sant, i ple de l'alegria i la sorpresa (cf. Lc 1,40-45). Les dues mares, així com els fills que porten dins els seus ventres, gairebé ballen per raó de la felicitat. Isabel, impressionada per la fe de Maria, exclama: «Feliç tu que has cregut: allò que el Senyor t'ha anunciat es complirà» (v. 45). Sí, un dels regals més grans que Maria ha rebut és la fe. Creure en Déu és un do inestimable, però exigeix també rebre'l; i Isabel beneeix Maria per això. Ella, per la seva part, respon amb el cant del *Magnificat* (cf. Lc 1,46-55), on trobem les paraules: «El Totpoderós obra en mi meravelles» (v. 49).

L'oració de Maria és revolucionària, és el cant d'una jove plena de fe, conscient dels seus límits, però que confia en la misericòrdia divina. Aquesta dona petita i valenta dona gràcies a Déu perquè ha mirat la seva petitesa i perquè ha realitzat l'obra de la salvació en el seu poble, en els pobres i humils. La fe és el cor de tota la història de Maria. El seu càntic ens ajuda a comprendre com la misericòrdia del Senyor és el motor de la història, tant de la persona, de cada un de nosaltres, com del conjunt de la humanitat.

Quan Déu toca el cor d'un jove o d'una jove, aquests esdevenen capaçs de grans obres. Les «meravelles» que el Totpoderós ha fet en la vida de Maria ens parlen també del viatge de la nostra vida, que no és un deambular sense sentit, sinó un pelegrinatge que, malgrat les incerteses i sofriments, troba en Déu la plenitud (cf. *Angelus*, 15 d'agost de 2015). Em direu: «Pare, però jo sóc molt limitat, sóc pecador, què puc fer?» Quan el Senyor ens crida no es fixa en el que som, en el que hem fet. Al contrari, en el moment en què ens crida, ell està mirant tot el que podríem donar, tot l'amor que som capaços d'oferir. Com la jove Maria, podeu fer que la vostra vida es converteixi en un instrument per a millorar el món. Jesús us crida a deixar la vostra petjada en la vida, una petjada que marqui la història, la vostra història i la història de molts (cf. Discurs en la vetlla, Cracòvia, 30 de juliol de 2016).

Ser jove no significa estar desconnectat del passat

Maria és poc més que una adolescent, com molts de vosaltres. Però en el *Magnificat* lloa el seu poble, la seva història. Això ens ensenya que ser jove no significa estar desconnectat del passat. La nostra història personal forma part d'un llarg solc, d'un camí comunitari que ens ha precedit durant segles. Com Maria, pertanyem a un poble. I la història de l'Església ens ensenya que, fins i tot quan ha de travessar mars tempestuoses, la mà de Déu la guia, li fa superar moments difícils. La veritable experiència en l'Església no és com una *flashmob*, en la qual ens donem cita, es realitza una *performance* i després cada u se'n torna pel seu camí. L'Església porta al damunt una llarga tradició que es transmet de generació en generació i que s'enriqueix al mateix temps amb l'experiència de cada individu. També la vostra història té un lloc dins la història de l'Església.

Fer memòria del passat serveix també per a rebre les obres noves que Déu vol fer en nosaltres i a través nostre. I ens ajuda a deixar-nos escollir com a instruments seus, col·laboradors en els seus projectes de salvació. També vosaltres, joves, si reconeixeu en la vostra vida l'acció misericordiosa i omnipotent de Déu, podeu fer coses grans i assumir grans responsabilitats.

M'agradaria fer-vos algunes preguntes: Com «gardeu» en la vostra memòria els esdeveniments, les experiències de la vostra vida? Què feu amb els fets i les imatges gravades en els vostres records? A alguns, ferits per les circumstàncies de la vida, els agradaria «reiniciar» el seu passat, exercir el dret a l'oblit. Però m'agradaria recordar-vos que no hi ha sant sense passat, ni pecador sense futur. La perla neix d'una ferida a l'ostra. Jesús, amb el seu amor, pot guarir els vostres cors, transformant les nostres ferides en autèntiques perles. Com deia sant Pau, el Senyor mostra la seva força a través de la nostra feblesa (cf. 2Co, 12,9).

Els nostres records, però, no han de quedar amuntegats, com en la memòria d'un disc dur. I no es pot emmagatzemar tot en un «núvol» virtual. Hem d'aprendre a fer que els esdeveniments del passat es converteixin en una realitat dinàmica, per a reflexionar sobre ella i treure'n un ensenyament i un sentit per al nostre present i el nostre futur. Descobrir el fil vermell de l'amor de Déu que connecta tota la nostra existència és una tasca difícil però necessària.

Molts diuen que vosaltres, els joves, sou oblidadissos i superficials. No hi estic d'acord gens ni mica. Però cal reconèixer que en els nostres dies hem de recuperar la capacitat de reflexionar sobre la vida pròpia i projectar-la cap al futur. Tenir un passat no és el mateix que tenir una història. En la nostra vida podem tenir molts records, però, quants construeixen realment la nostra memòria? Quants són significatius per als nostres cors i ens ajuden a donar sentit a la nostra existència? A les «xarxes socials» hi surten molts rostres de joves en multitud de fotografies, que parlen de fets més o menys reals, però no sabem quina quantitat d'aquesta informació és «història», una experiència que pugui ser narrada, que tingui una finalitat i un sentit. Els programes de la televisió estan plens dels anomenats *reality show*, però no són històries reals, són només minuts que corren davant una càmera, en els quals els personatges viuen al dia, sense un projecte. No us deixeu enganyar per aquesta falsa imatge de la realitat. Sigueu protagonistes de la vostra història, decidiu el vostre futur.

Com mantenir-se units, seguint l'exemple de Maria

De Maria es diu que conservava totes les coses, meditant-les en el seu cor (cf. Lc 2,19.51). Aquesta noia senzilla de Natzaret ens ensenya amb el seu exemple a conservar la memòria dels esdeveniments de la vida, i també a reunir-los, recomponent la unitat dels fragments, que units poden formar un mosaic. Com podem, doncs, exercitar-nos concretament en aquest sentit? Us ofereixo alguns suggeriments.

Al final de cada jornada podem aturar-nos uns minuts per recordar els moments bonics, els desafiaments, allò que ens ha sortit bé i, també, allò que ens ha sortit malament. D'aquesta manera, davant Déu i de nosaltres mateixos, podem manifestar els nostres sentiments de gratitud, de penediment i de confiança, anotant-los també, si voleu, en un quadern, una espècie de diari espiritual. Això vol dir pregar en la vida, amb la vida i, amb tota seguretat, us ajudarà a comprendre millor les grans obres que el Senyor realitza en cada un de vosaltres. Com deia sant Agustí, a Déu el podem trobar en els amplis camps de la nostra memòria (cf. *Confessions*, Llibre X, 8,12).

Llegint el *Magnificat* ens adonem del coneixement que Maria tenia de la Paraula de Déu. Cada verset d'aquest càntic té el seu paral·lel en l'Antic

Testament. La jove mare de Jesús coneixia bé les oracions del seu poble. Segurament les hi havien ensenyat els seus pares i els seus avis. Com n'és, d'important, la transmissió de la fe d'una generació a l'altra! Hi ha un tresor amagat en les oracions que ens han ensenyat els nostres avantpassats, en aquesta espiritualitat que es viu en la cultura de la gent senzilla i que coneixem com pietat popular. Maria recull el patrimoni de fe del seu poble i compon amb ell un cant totalment seu i que és també el cant de tota l'Església. L'Església sencera el canta amb ella. Perquè també vosaltres, joves, pugueu cantar un *Magnificat* totalment vostre i fer de la vostra vida un do per a tota la humanitat, és fonamental que connecteu amb la tradició històrica i l'oració d'aquells que us han precedit. D'aquí la importància de conèixer bé la Bíblia, la Paraula de Déu, de llegir-la cada dia confrontant-la amb la vostra vida, interpretant els esdeveniments quotidians a la llum de tot el que el Senyor us diu a les Sagrades Escripures. En la pregària i en la lectura orant de la Bíblia (l'anomenada *Lectio divina*), Jesús farà abrusar els vostres cos i il·luminarà els vostres passos, fins i tot en els moments més difícils de la vostra existència (cf. Lc 24,13-35).

Maria ens ensenya a viure en una actitud eucarística, això és, a donar gràcies, a conrear la lloança i a no quedar-nos només ancorats en els problemes i les dificultats. En la dinàmica de la vida, les súpliques d'avui seran demà motiu d'agraïment. D'aquesta manera, la vostra participació en la santa missa i els moments en què celebrareu el sagrament de la reconciliació seran a la vegada cim i punt de partença: les vostres vides es renovaran cada dia amb el perdó, convertint-se en lloança constant al Totpoderós. «Fieu-vos del record de Déu [...], la seva memòria és un cor tendre de compassió, que s'alegra eliminant definitivament qualsevol vestigi del mal» (Homilia en la santa missa de la JMJ, Cracòvia, 31 de juliol de 2016).

Hem vist que el *Magnificat* brolla del cor de Maria en el moment en què es troba amb la seva anciana cosina Isabel, la qual, amb la seva fe, amb la seva mirada aguda i amb les seves paraules, ajuda la Verge a comprendre millor la grandesa de l'obrar de Déu en ella, de la missió que ell li ha confiat. I vosaltres, us adoneu de l'extraordinària font de riquesa que significa l'encontre entre els joves i els ancians? Quina importància doneu als vostres ancians, als vostres avis? Vosaltres, amb molta raó, aspireu a «emprendre el vol», porteu en el vostre cor molts somnis, però teniu necessitat de la saviesa i de la visió dels ancians. Mentre obriu les vostres ales al vent, és indispensable que descobriu les vostres arrels i que agafeu el testimoni de les persones que us han precedit. Per a construir un futur que tingui sentit, cal conèixer els esdeveniments passats i prendre posició davant seu (cf. Exhort. ap. postsin. *Amoris lætitia*, 191,193). Vosaltres, joves, teniu la força; els ancians, la memòria i la saviesa. Com Maria amb Isabel, adreceu la vostra

mirada cap als ancians, cap als vostres avis. Ells us explicaran coses que entusiasmaran la vostra ment i emocionaran el vostre cor.

Fidelitat creativa per a construir temps nous

És cert que teniu pocs anys de vida i per això mateix us resulta difícil donar el valor que es mereix a la tradició. Tingueu ben present que això no significa ser tradicionalistes. No. Quan Maria a l'Evangelí diu que «El Totpoderós obra en mi meravelles» (Lc 1,49), fa referència al fet que aquelles «meravelles» no han acabat, sinó que continuen realitzant-se en el present. No es tracta d'un passat remot. Saber fer memòria del passat no vol dir ser nostàlgic o romandre aferrats a un determinat període de la història, sinó saber reconèixer els orígens propis per a tornar sempre a l'essencial, i llançar-se amb fidelitat creativa a la construcció de temps nous. Seria un problema greu que no beneficiaria ningú fomentar una memòria paralitzant, que imposa realitzar sempre les mateixes coses de la mateixa manera. És un do del cel constatar que molts de vosaltres, amb els vostres interrogants, somnis i preguntes, us enfronteu als qui consideren que les coses poden ser diferents.

Una societat que valora només el present tendeix també a menysprear tot allò que s'hereta del passat, com per exemple les institucions del matrimoni, de la vida consagrada, de la missió sacerdotal, les quals acaben per ser considerades buides de significat, formes ja superades. Es pensa que és millor viure en les situacions anomenades «obertes», comportant-se en la vida com en un *reality show*, sense objectius i sense rumb. No us deixeu enganyar. Déu ha vingut per eixamplar els horitzons de la nostra vida, en totes les direccions. Ell ens ajuda a donar al passat el seu valor just per a projectar millor un futur de felicitat. Però això és possible només quan vivim experiències autèntiques d'amor, que es fan concretes en el descobriment de la crida del Senyor i en l'adhesió a ella. Aquesta és l'única cosa que ens fa feliços de veritat.

Estimats joves, encomano a la intercessió maternal de la benaurada Verge Maria el nostre camí cap a Panamà, així com també l'itinerari de preparació del proper Sínode dels Bisbes. Us convido a recordar dos aniversaris importants en aquest any 2017: els tres-cents anys del descobriment de la imatge de la marededéu Aparecida, al Brasil, i el centenari de les aparicions de Fàtima, a Portugal, on, si Déu vol, aniré en pelegrinatge el proper mes de maig. Sant Martí de Porres, un dels sants patrons d'Amèrica Llatina i de la JMJ de 2019, en el seu servei quotidià humil tenia el costum d'oferir les millors flors a Maria, com a signe del seu amor filial. Conreeu també vosaltres, com ell, una relació de familiaritat i amistat amb Nostra Senyora, encomaneu-li les vostres joies, inquietuds i preocupacions. Us asseguro que no us en penedireu.

Que la jove de Natzaret, que arreu del món ha assumit milers de rostres i de noms per acostar-se als seus fills, intercedeixi per cada un de nosaltres i ens ajudi a proclamar les grans obres que el Senyor realitza a través nostre.

Vaticà, 27 de febrer de 2017

*Memòria de sant Gabriel
de Nostra Senyora dels Dolors*

Franciscus

Vida Diocesana

Aitona recupera la Casa Natal de Santa Teresa Jornet

Aitona va inaugurar el passat dilluns 9 de gener la Casa Natal de Santa Teresa Jornet, fundadora de la Congregació de les Germanetes dels Ancians Desemparats, coincidint amb la cloenda del 125è aniversari de la fundació de la Casa Asil d'Aitona.

Més de 250 persones van assistir a la Missa solemne presidida per l'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella i concelebrada pel Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, juntament amb el Bisbe de Sant Feliu, Agustí Cortés i el Bisbe de Tortosa, Enric Benavent celebrada a la capella de la residència de les Germanetes.

Després de la cerimònia, un nombros grup de religioses de les Germanetes, vingudes de tot l'Estat, i acompanyades pels bisbes i sacerdots concelebrants van portar en processó la imatge de Santa Teresa Jornet fins a la seva casa

natal reconvertida ara en museu. La Casa Natal de Santa Teresa Jornet recrea la vida a l'època amb tot detall, amb eines antigues i diversos audiovisuals que expliquen la història de la fundadora de les Germanetes dels Ancians Desemparats nascuda a Aitona el 9 de gener de 1843. A més, també acollirà una relíquia i una carta inèdita i manuscrita de la santa datada a la ciutat de Lleida l'1 de juliol de 1876. El Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va beneir el nou espai museístic, que estarà obert al públic tots els diumenges.

Abans de la inauguració l'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, a la seva homilia, havia destacat que "si no existís la Congregació de les Germanetes dels Ancians Desemparats l'hauríem d'inventar". Monsenyor Omella va fer un recorregut per la vida de Santa Teresa Jornet i va recordar com el Venerable Saturnino López Novoa

li va encarregar la fundació de la Congregació de les Germanetes dels Ancians Desemparats. L'arquebisbe Omella ha lamentat que “als nostres dies només brilla la joventut i la bellesa”. Per contra, Santa Teresa Jornet, segons Monsenyor Omella, “va recollir als ancians desemparats”. “I ho va fer amb tres premisses l'amor a la Verge Maria, l'amor als pobres i la disposició davant de la voluntat de Déu”, segons Monsenyor Omella.

L'arquebisbe va tancar la seva homilia dient que “dels sants, com Santa Teresa Jornet, hem d'aprendre la docilitat d'acceptar el repte del Senyor, la humilitat i la vida

centrada en el Senyor’. “Espero que aquesta casa d'Aitona sigui un lloc d'amor als més pobres”, va reiterar Monsenyor Omella. Per la seva part, el Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va agrair a les Germanetes la tasca que les Germanetes han fet al llarg dels anys. La Mare General de la Congregació, Sor Purificació de Santa Elena, va agrair la col·laboració de totes les persones i institucions que han fet possible la reconversió en museu de la casa natal de la santa. A la vegada, l'alcaidessa d'Aitona, Rosa Pujol va destacar que “la casa natal de Santa Teresa Jornet és una peça més perquè la seva memòria perduri”.

La web del Bisbat de Lleida mostra l'arxiu de vídeos històrics de la Diòcesi

La web del Bisbat de Lleida exhibeix des de principis de gener un centenar de vídeos de la història recent de la Diòcesi que van ser gravats entre 1988 i 2001 durant l'etapa de Mossèn Jaume Montaña com a delegat de Mitjans de Comunicació de la Diòcesi.

El Bisbat de Lleida ha digitalitzat als darrers anys 104 vídeos que mostren diferents activitats diocesanes. La majoria de vídeos van ser gravats en format analògic en l'etapa de Mossèn Jaume Montaña, delegat de Mitjans de Comunicació Social de la Diòcesi durant 31 anys. Juntament amb un voluntari,

el senyor Cugat, Mossèn Montaña gravava imatges que després eren utilitzades pel programa 'Signes dels Temps' de TV3.

Es tracta de vídeos que recorren la vida de la diòcesi i que mostren assemblees diocesanes, trobades de joves i celebracions litúrgiques, entre altres activitats. Aquests vídeos s'han digitalitzat durant els darrers anys gràcies a la col·laboració de voluntaris de la Delegació de Mitjans de Comunicació del Bisbat de Lleida, concretament han participat en aquesta tasca la germana Ester Díaz, Miquel Àngel Claveria i José Ramon Sanz.

Els vídeos estan disponibles a la web del Bisbat de Lleida (www.bisbatdelleida.org). Per accedir cal entrar a l'apartat 'Audiovisuals 1988-2001' situat en un *banner* lateral de la pàgina. Un cop a dintre

es pot fer una recerca per anys. Des de la Delegació de Mitjans de Comunicació del Bisbat de Lleida agraïm la tasca feta pels diferents voluntaris que hi han col·laborat en aquesta iniciativa.

Càritas i Creu Roja rebran 200.000 euros per lluitar contra la pobresa energètica

Càritas i Creu Roja rebran 200.000 € per part de la Diputació de Lleida per poder desenvolupar el projecte Suport a l'habitatge per a persones i famílies amb pocs recursos i lluitar contra la pobresa energètica.

Es tracta d'un projecte conjunt entre Creu Roja i les tres Càritas de la província (Lleida, Urgell i Solsona) per atorgar ajuts al lloguer i al pagament dels subministraments de llum, aigua i gas a persones o famílies en situació d'exclusió social que requereixen aquest suport socioeconòmic i personal.

Aquest ha estat un dels projectes que ha sorgit de les reunions de la Taula Assessora del Tercer Sector i Salut a Lleida que convoca la Diputació periòdicament per donar resposta a les necessitats dels col·lectius més vulnerables.

L'altra iniciativa, que compta amb una aportació de 50.000 euros per part de la corporació, és el programa Respir d'ALLEM, que consisteix a oferir als cuidadors no professionals (pares, germans o altres familiars) de persones amb

discapacitat intel·lectual o del desenvolupament un servei de descans de mínim 24 hores amb pernoctació inclosa.

Els dos projectes es van presentar el 7 de febrer a la corporació en una roda de premsa que va comptar amb la participació del president de la Diputació de Lleida, Joan Reñé; de la secretària general de Càritas Lleida, Maria José Rosell; del president d'ALLEM, Antoni Mateu, i del president del Banc dels Aliments, Joan Saura. També hi van assistir el director de Càritas Solsona, Josep Vidal i la coordinadora general d'Urgell, Marta Fortuny.

Els ajuts s'atorgaran per un mínim d'un any i un màxim de tres anys per aconseguir l'estabilitat de la persona o la família.

La secretària general de Càritas Lleida, Maria José Rosell, va explicar que ja s'atorguen ajuts de forma puntual a aquelles famílies que ho necessiten. La diferència amb aquest nou programa que es posa en marxa, que beneficiarà a unes quaranta famílies, és que "oferirem una ajuda més llarga en el temps que

permetrà treballar altres aspectes de la vida de la família incidint en la seva integració”.

Els dos projectes es posaran en marxa a partir del mes de març.

La corporació destinarà un total de 480.000 € a entitats sense ànim de lucre perquè puguin desenvolupar els seus projectes i activitats aquest 2017.

El jove Òscar Bernaus de Castellldans professa com a frare caputxí

Un jove de 40 anys, fill de Ca l'Ermità de Castellldans (les Garrigues) Òscar Bernaus Griñó, va fer el passat 3 de febrer (Festa de Sant Blai, però també de sant Òscar) la seva professió temporal com a religiós caputxí al convent de la Visitació dels religiosos caputxins d'Arenys de Mar, a la comarca del Maresme.

A l'Eucaristia, on el jove garriguenc i després d'haver passat el temps de noviciat va rebre l'hàbit de sant Francesc, van assistir-hi els seus pares, germans i familiars més propers i amics; així com un bon nombre dels seus convilatans de Castellldans i també de les Borges Blanques, encapçalats pel rector del poble Mn. Santiago Mataix. Fins i tot l'alcalde, Conrad Llovera, va voler sumar-se a aquesta celebració, on un fill del poble es feia frare caputxí i acompanyar-lo en aquest dia tant assenyalat.

Per poder-ho fer, van organitzar un autocar que els va traslladar fins a Arenys de Mar: “Ha estat un dia preciós i inoblidable i molt emotiu per a la família i per tots els que hem pogut compartir amb l'Òscar

aquest moment tant important de la seva professió religiosa. Vam tenir presents a tots, per a què l'emoció viscuda a Arenys, arribes a tot el poble de Castellldans i així vam pregar”, expliquen la Dolors Queralt i la Maria Rosa Solé, organitzadores del viatge.

No hi ha dubte que aquest moment més important i significatiu de la celebració, viscut amb forta emoció, fou quan Fra Òscar feu la seva professió: “...de viure durant tres anys sense posseir res i en castedat”, rebent tot seguit l'hàbit dels frares menors de Sant Francesc, coneguts com a caputxins, amb el qual fou revestit. Ja com a nou frare fou abraçat pels seus nous germans frares caputxins, com a mostra de bona acollida a la comunitat.

Finalitzada la celebració i en una de les dependències del convent, fra Òscar va rebre la felicitació dels seus familiars, amics i convilatans, alhora que fou obsequiat amb alguns records. El rector del seu poble i en nom de la parròquia, li feu lliurament d'un senzill i alhora simbòlic rellotge de paret amb les imatges dels sants màrtirs Fortunat i Columba, patrons de Castellldans.

Tanmateix la Coral l'Olivera de Castellans de la qual l'Òscar en fou cantaire "i de cor encara ho és", diu la Pepita la seva Presidenta, li lliurà un àlbum amb diverses fotografies i la partitura completa de la Missa "...Ite ad Joseph" de Max Welcker, que canta la Coral i de la qual no podien trobar el "Glòria": "L'Òscar estava estudiant a Alemanya i ell la va buscar i ens la va proporcionar. És per això que volíem que el nostre obsequi com a record de la seva professió com a frare caputxí fos per a ell la partitura completa d'aquesta Missa, amb la dedicatòria "Laudate omnes gentes, laudate Dominum".

Fra Òscar, fent un xic d'història del seu procés vocacional, explica que en temps d'universitari va fer estades al monestir de Poblet com a lloc per estudiar: "Allí vaig notar la interpellació del Crist. Poblet és com el primer amor, sempre el recordes", afirma. Fou a Poblet on

decideix donar un primer pas en el compromís cristià com a catequista i s'invocà de ple en la Pastoral Universitària. Posteriorment viatjà a Berlín, per aprendre alemany durant dues setmanes i s'hi quedà 11 anys com a professor universitari, primer a la capital alemanya Berlín i posteriorment a Leipzig, on deixà bons amics que també van fer cap a Arenys. Fou –diu ell– una etapa de la seva vida, plena i aparentment exitosa.

Al final de curs de l'any 2014 –hi arribà l'11 d'agost, festa de Santa Clara– decideix anar a fer un recés als caputxins d'Arenys: "Va ser un canvi radical en la meua vida i en la meua fe, de la nit al dia com una explosió de llum. Un moment de retrobament amb Jesús i de descobriment de la vida fraterna del frares. Aquesta és la vida que buscava, que he trobat i ara vull viure. Soc molt feliç!".

Els veïns del Secà de Sant Pere celebren 50 anys de la parròquia Verge dels Pobres

Amb gran alegria, i emoció continguda per l'evocació de tants records, la parròquia Verge dels Pobres, de Lleida, va celebrar el seu 50è aniversari. Segons el cartell per l'ocasió, han estat 50 anys "Servint, escoltant i estimant" els veïns del barri Secà de Sant Pere.

L'eucaristia tingué lloc el matí del diumenge 19 de febrer, com a primer dels actes que se succeiran al llarg de l'any. Va estar presidida

pel bisbe Salvador i concelebrada pel rector actual Mn. Josep Anton Jové, i d'altres preveres de Lleida vinculats d'alguna manera a la parròquia. Veïns del barri, i d'altres persones que temps enrere n'havien viscut allí, ompliren l'església de gom a gom. Les corals *Ressò* i *Veus Amigues* ajudaren a cantar.

Abans de l'hora prevista per començar, l'església ja mostrava signes de l'alegria i emoció que es viu-

rien al llarg de la celebració. Només començar la missa, la Sra. Antònia, de 86 anys, protagonitzà un dels moments més emotius en recordar com havia nascut la parròquia. Explicà que unes famílies vingudes de diferents indrets d'Espanya buscant treball, s'instal·laren al barri. Ben aviat sentiren la necessitat de disposar d'un lloc on celebrar la fe. Exposaren al bisbe Malla el seu desig, que atengué la seva demanda. Primer es llogà un magatzem on celebraven els oficis religiosos, més endavant, una família cedí els terrenys on ara està ubicada l'església, amb la condició que la titular fos la Verge dels Pobres. Llavors començaren les obres amb l'ajuda de moltes persones.

En l'homilia el bisbe Salvador manifestà la seva alegria en veure com la comunitat havia lluitat per tenir una església, i agrai als mossens el treball pastoral d'haver construït a poc a poc una comunitat cristiana que dona gloria a Déu. Tot comentant les lectures del dia digué que, cal esforçar-se per ser sants, bons i perfectes com el Pare del cel. I cercar la santedat sent compassius i benignes, com deia el salm, per tal que tothom se senti acollit. Animà tothom a continuar endavant, mostrant als joves que Jesucrist és font de vida i de felicitat. I per últim, agrai la presència de tanta gent, dels mossens i les autoritats.

Al final de l'eucaristia, Mn. Josep Anton Jové s'adreçà a la comunitat per agrair el treball de tantes persones que han fet possible la tasca d'aquests 50 anys. Així doncs, recordà al primer rector que tingué la parròquia, Mn. Ramon Freixes (ja difunt), que aglutinà l'esforç de tot el barri i sembrà la llavor de l'actual comunitat, i treballà per dotar al barri d'escola i millora en les infraestructures. És així com, el dia 17 de febrer de 1967, es constituí la parròquia. Agrai igualment el treball d'altres mossens que havien col·laborat en la tasca pastoral al llarg d'aquests anys, alguns presents en la celebració, com Mn. Joan Ramon Ezquerra, Mn. Jesús Pelegrí, i Mn. Cinto Cotonat que fou rector durant 17 anys. I agraïment i reconeixement a catequistes, monitors, voluntaris, i un gran, etcètera de persones anònimes que hi han col·laborat a formar comunitat. Si fer memòria del treball de 50 anys és gratitud –digué–, també és esperança per continuar endavant.

Acabada l'eucaristia un grup de nens va cantar unes cançons, i tot seguit es projectà un vídeo record del camí recorregut. Es lliurà un punt de llibre com a record, i després, al saló parroquial, hi hagué un piscolabis on els assistents pogueren continuar la festa.

El bisbe Salvador comença la Visita Pastoral a la diòcesi

El bisbe Salvador va començar el dimecres 8 de març, Festivitat de Sant Joan de Déu, la Visita Pastoral a la diòcesi per conèixer i animar el treball pastoral de totes

les parròquies, com consta en el Pla Pastoral pel trienni 2016-2019.

El nostre pastor ja coneix la majoria de les parròquies de la diòcesi i a partir d'ara profunditzarà una

mica més en les diferents comunitats per complir d'aquesta manera el deure que li imposa l'Església. El bisbe demana la participació de preveres, diaques, religiosos i laics en aquestes visites per analitzar la tasca evangelitzadora de cada parròquia amb l'objectiu de compartir alegries, assenyalar limitacions i corregir deficiències, en cas necessari.

El primer arxiprestat que visitarà serà "Segrià-La Noguera-La Ribagorça", en concret per la parròquia d'Alpicat i el col·legi Terraferma. Està previst que durant aquest trienni el bisbe pugui destinar una jornada a cadascuna de les parròquies i sobretot estar en contacte amb els feligresos.

Acord per a la rehabilitació de l'Església de Rosselló

Representants del Departament de Cultura, de la Diputació de Lleida, del Bisbat de Lleida i de l'Ajuntament de Rosselló, es van reunir el passat 8 de març per tirar endavant el projecte de rehabilitació de l'església de Sant Pere de Rosselló, el campanar del qual es va esfondrar a finals del mes de gener de l'any passat.

A la reunió, les institucions van acordar el finançament de la primera fase de rehabilitació de l'església, el cost de la qual és de 224.053 euros. D'aquests, un 34%, és a dir 74.835 euros, és assumit pel Bisbat de Lleida. La resta d'aportacions

són: 77.557 euros per part del Departament de Cultura; 53.776 euros a càrrec de la Diputació de Lleida i 17.884 euros per part de l'Ajuntament de Rosselló.

Aquesta primera fase de rehabilitació s'iniciarà entre finals de maig i principis del mes de juny per tal que l'església pugui entrar en funcionament aquesta mateixa tardor. Consistirà en l'arranjament de la coberta, així com la rehabilitació del cor i del paviment interior. Durant les obres es deixarà preparada la base de la futura reconstrucció del campanar, que està prevista per al 2018, mentre es busca el finançament corresponent.

Es crea a Lleida el primer grup d'acompanyament al dol per a nens de 7 a 9 anys

L'associació Grups d'Acompanyament al Dol de Lleida posarà en marxa properament un grup de dol per a nens i nenes de 7 a 9 anys que han perdut un familiar.

Així ho va anunciar el divendres 17 de març Anna Maria

Agustí, responsable de l'entitat, en el marc de la inauguració de la desena jornada d'Acompanyament al Dol i la Malaltia que es va celebrar a l'Auditori del Centre de Cultures i Cooperació Transfronterera de la Universitat de Lleida.

Anna Maria Agustí va explicar que “es tracta d’infants que han viscut en carn pròpia el dol i la creació d’aquest grup era una il·lusió i alhora una demanda que teníem des de fa temps”. La responsable de Grups d’Acompanyament al Dol i la Malaltia de Lleida va destacar que “ara tenim les persones preparades, capacitades i especialitzades per acompanyar aquestes criatures en el seu camí de guariment procurant-los una bona salut mental, ja que situacions estressants com aquestes les poden debilitar”.

Es tracta de tres persones especialitzades en dol i en nens que conduiran el grup. Són una psiquiatra, una tècnica en educació infantil i una mestra que cada 15 dies crearan un espai perquè aquests nens puguin expressar lliurement el que viuen i pensen. Anna Maria Agustí va destacar que aquest grup, com el d’adolescents o el de pares i mares que han perdut un fill, com les persones acompanyades individualment per l’entitat, estan guiats per voluntaris.

Deu anys acompanyant

L’Auditori del Centre de Cultures i Cooperació de Transfronterera de la Universitat de Lleida (UdL)

va acollir el 17 de març la desena Jornada d’Acompanyament al Dol i la Malaltia organitzada per Grups d’Acompanyament al Dol i la Facultat de Medicina de la UdL. Unes 400 persones es van inscriure en aquesta proposta que es va allargar tot el dia.

El president de l’Associació italiana de Pastoral Sanitària i del Comitè Pastoral Care and Counselling, Arnaldo Pangrazzi, va impartir la conferència inaugural, mentre que el filòsof i escriptor Francesc Torralba la va cloure amb una xerrada titulada “Anticipar el dol. Viure amb serenitat la certesa de la mort”. Abans d’aquesta última intervenció, es va fer un homenatge als voluntaris de l’entitat i també a les dues responsables, Anna Maria Agustí i Montse Esquerda, per la seva dedicació durant aquests deu anys. Després, com a comiat, els participants van fer un *lipdub* al vestíbul de l’Auditori del Centre de Cultures i Cooperació Transfronterera.

L’associació Grups d’Acompanyament al Dol va néixer l’any 2004. A banda de la Jornada d’Acompanyament al Dol i la Malaltia, des de fa quatre anys organitza el postgrau d’Especialista Universitari en acompanyament al dol a la UdL.

El Desclavament i la processó de l’Encontre de la Granadella, declarats elements festius patrimonials d’Interès Nacional

El Govern ha acordat declarar el Desclavament i la processó de l’Encontre de la Granadella (Les Garrigues) elements festius patrimonials d’interès nacional i, per

tant, inscriure’ls en el Catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya.

Es tracta dels actes més emblemàtics de la Setmana Santa de la Granadella, dos elements festius

molt arrelats i participatius, que identifiquen la localitat i el seu entorn territorial immediat en l'àmbit de les celebracions catalanes de la Setmana Santa. Actualment, a Catalunya, el Desclavament de la Granadella és un acte únic. Un document de l'any 1787, dipositat a l'Arxiu del Bisbat de Lleida, n'acredita l'antiguitat.

El Desclavament se celebra el Divendres Sant a l'església parroquial. L'acte és previ a la sortida de la processó del Sant Enterrament, i consisteix en el Desclavament de la creu de la imatge del Sant Crist articulada per dipositar-la a l'urna de vidre col·locada davant l'altar. El temple, ple de fidels i visitants, queda a les fosques, sols hi ha llum al cambril. Per marcar els diferents moments d'execució del Desclavament, un armat fa sonar la trompeta, un altre, el tambor i un cantador, el carrau. L'acte comença amb la lectura del "cant del Miserere" en català i, a continuació, el cor l'interpreta a dues veus i en llatí. El mossèn treu els tres claus de la imatge del Sant Crist i les diposita en una safata. Dos voluntaris baixen la imatge per les escales del cambril, en un absolut silenci, i dipositen el cos al Sant Sepulcre.

La processó de l'Encontre se celebra el Diumenge de Pasqua. El mossèn, un cop acabada la missa, col·loca la Sagrada Forma dins la Custòdia i els cantadors canten el "Pange Lingua". El tàlem és portat davant del presbiteri per sis dones

joves. El mossèn es col·loca sota amb la Custòdia i, acompanyat dels cantors, surt de l'església, seguit dels fidels. Es fa un tomb per darrere l'església, sortint pel carrer de l'esquerra, cantant el "Pange Lingua". Després, surt la imatge de la Mare de Déu Dolorosa, vestida de blau, i gira en sentit contrari al de la Custòdia. El vestit negre de dol se li ha canviat el Dissabte Sant. La imatge és portada per quatre homes. De la peanya de la Mare de Déu, en surten cintes blanques que porten els infants.

En el moment de l'Encontre, al carrer La Pobla, quan la Mare de Déu es troba amb la Custòdia, es fan tres acataments en acostar-s'hi, quan els portadors posen un genoll a terra. Aleshores, els cantadors canten el "Regina Coeli". Després, comença la processó conjunta, que fa la volta a la plaça, primer la Custòdia, darrere la Mare de Déu i plegats fan un tomb a la plaça de la Vila. Quan la Custòdia s'incorpora a la plaça, comença a entonar-se el "Magnificat", entrant a l'església cantant l'últim vers.

Dins l'església, canten el "Tantum Ergo". Les campanes repiquen des de la sortida fins a la tornada de la processó. L'Encontre simbolitza la resurrecció, el retrobament entre Jesús ressuscitat (representat per la Custòdia) i la seva mare. L'acte finalitza amb unes paraules del rector i la benedicció final.

“Volem reparar la dignitat ferida durant tant de temps de les persones amb malaltia mental”

El Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va beneir el dimarts 4 d'abril les instal·lacions de la nova Llar residència de Sant Joan de Déu situada a l'edifici de l'Acadèmia Mariana. La nova Llar Residència fruit de la col·laboració entre el Bisbat de Lleida i l'Ordre Hospitalària de Sant Joan de Déu té capacitat per a 15 persones amb malaltia mental en una primera fase.

Els actes van començar amb la missa a l'Oratori de l'Acadèmia Mariana. A l'homilia el nostre prelat va destacar que “l'atenció als altres ha de ser el centre de la comunitat cristiana». Després de l'Eucaristia va tenir lloc la inauguració oficial, els parlaments i la benedicció de l'edifici.

El germà Martín Cuenca, superior de l'Ordre Hospitalària de Sant Joan de Déu a les Terres de Lleida, va fer una crida a les institucions a “treballar de manera coordinada”. “La Llar Residència és el fruit de la voluntat i la decisió de diverses institucions de treballar unides per afavorir que un grup de persones amb necessitats especials i específiques puguin viure el present caminant cap al futur, que sens dubte, serà més segur i amable”, va afegir.

En aquest sentit, el germà Martín Cuenca va destacar que “les

persones amb problemes de salut mental tenen dret a la inserció i a la participació en la societat com membres actius, és a dir, a la igualtat trencant d'un cop i per sempre els prejudicis”. En relació a les noves instal·lacions el germà Martín Cuenca va dir que “aquest entorn ajudarà a les persones amb problemes de salut mental a ser més autònomes i a estar més integrats a la realitat quotidiana de la ciutat”.

El superior de l'Ordre Hospitalària a Terres de Lleida va destacar que “les institucions que formem part d'aquesta iniciativa volem reparar la dignitat ferida al llarg de tant temps”.

Per la seva part, el Bisbe Salvador va destacar que es tracta d'un projecte on està implicada tota la diòcesi de Lleida. I en aquest sentit, va assegurar als responsables del nou centre que “tindran sempre tot el suport de l'Església de Lleida”.

Els parlaments van acabar amb unes paraules del director dels serveis territorials del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, Joan Santacana; el delegat de la Generalitat a Lleida, Ramon Farré i l'alcalde de Lleida, Àngel Ros. A continuació, els interessats van poder visitar les noves instal·lacions.